

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. D. przy interwencji ubocznej Gminy Miasta K. przeciwko M. W. i M. W. o eksmisję, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2005 r., zażalenia pozwanego M. W. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 sierpnia 2005 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego M. W. od wyroku tego Sądu z dnia 29 kwietnia 2005 r., którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego uwzględniającego powództwo W. D. o eksmisję pozwanego z lokalu oraz w następstwie apelacji powódki orzeczono, że pozwanemu nie przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego. Kasację uznał za niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił błędne przyjęcie, że przedmiot skargi kasacyjnej pozwala zakwalifikować sprawę do kategorii spraw o prawa majątkowe, a tym samym, że istnieją podstawy do odrzucenia skargi kasacyjnej w oparciu o powołany przepis, podczas gdy skarga kasacyjna obejmuje jedynie zaskarżenie orzeczenia odmawiającego pozwanemu uprawnienia do lokalu socjalnego, które nie ma charakteru majątkowego. Wnosił o uchylenie postanowienia i przyjęcie

skargi kasacyjnej do rozpoznania albo jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Uzależnienie dopuszczalności kasacji od wartości przedmiotu zaskarżenia dotyczy spraw majątkowych, to jest takich które mają wartość przedmiotu sporu, a co zatem idzie wartość przedmiotu zaskarżenia. Ogólnie można stwierdzić, że sprawą majątkową jest sprawa, w której rozpoznawane żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Tak rozumianemu pojęciu sprawy majątkowej odpowiada sprawa, w której rozpoznawane jest żądanie orzeczenia eksmisji z lokalu mieszkalnego. Dopuszczalność kasacji w sprawie o eksmisję uzależniona jest więc od wartości przedmiotu zaskarżenia. Wartość tę określa się na podstawie art. 23 k.p.c. stosowanego wprost (w przypadkach w nim wymienionych) lub odpowiednio w zw. z art. 7 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (w sprawach o opróżnienie lokalu zajmowanego bez tytułu prawnego lub na podstawie umowy użyczenia - vide postanowienia SN z dnia 12 lutego 1997 r., nie publ. z dnia 13 sierpnia 1997 r. I CZ 87/97, OSNC 1998, z. 1, poz.15, z dnia 4 kwietnia 2000 r., V CZ 8/00, nie publ.)

Możliwość orzeczenia przez sąd na podstawie art. 14 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) w wyroku nakazującym opróżnienie lokalu o uprawnieniu do otrzymania przez osoby, których nakaz dotyczy lokalu socjalnego, nie zmienia przedmiotu tej sprawy, pozostającej sprawą o eksmisję (postanowienia SN z dnia 7 kwietnia 1998 r., II CKN 693/97 nie publ., z dnia 16 kwietnia 1997 r., II CZ 49/97, OSNC 1997, z.11, poz. 169). Orzeczenie o uprawnieniu do lokalu socjalnego nie tworzy prawa do konkretnego lokalu, a jedynie stwarza po stronie uprawnionego do jego otrzymania roszczenie o zobowiązanie gminy do zawarcia umowy najmu konkretnego lokalu socjalnego. Sprawa, w której skarżący kwestionuje w skardze kasacyjnej ustalenie lub nieustalenie uprawnienia do lokalu socjalnego jest więc sprawą o eksmisję, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia określonego według zasad właściwych dla zaskarżenia orzeczenia o eksmisji. Bez znaczenia dla rozważanej kwestii dopuszczalności takiej kasacji jest majątkowy charakter uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego.

Z powyższych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴
k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.